२१ सर्गः दुष्टेति क्रोधादहमवचिन्तेति त्रासादस्यां विपन्नायां प्रच्छन्न विषयं गतायां सत्यां किंकिमालप्स्यथाः फलं नाहमवकल्प यामि किं नाम तत्र फलं यदालप्स्यसि नैवेत्यर्थः अनवकृप्तमर्ष योरकिंवृत्तेऽपीत्यत्रापिशब्दात् किं वृत्तमनवकृप्तिश्च लिङोनि मित्तं तस्मिन् लिङ्निमित्ते क्रियातिपत्तौ सत्यां भविष्यति लृङ् अत्र फलप्राप्तिक्रियायास्तद्वदन्यसामग्र्यभावात् गम्यते किंकिला लप्स्यथाः फलमिति पाठान्तरं तदयुक्तं किंकिलास्त्यर्थेष्वित्येतस्य अलिङ्निमित्ताभावात्॥ ८॥

भ० आश्चर्य्यमित्यादि। तव मतेऽभिप्राये यत्र देशे काले वा स्त्री योषित् यत्र कृच्छ्रे एवंविधे व्यसनेऽवर्त्तत् वर्त्तमानाभवत् तदाश्चर्य्यं नह्येवंविधे कर्म्मणि पतिव्रता वर्त्ततइति भावः स्त्री वर्त्तमानक्रियाया असामग्र्यात् धात्वर्थानिष्पत्तिः अन्यच्च स्वस्त्री परगृहोषिता दुष्टेत्यग्रौ विचिन्तेति चेदाह त्रासादस्यां विपन्नायां मृतायां सत्यां त्वं नाम किं फलं अलप्स्यथाः नाहं दुष्टेति सीताया स्त्रासाभावेन विपत्तेरभावात् फललाभस्यानिष्पत्तिः॥ ८॥

यत्र यच्चामरिष्यत् स्त्री साध्वसाद्दोषवर्ज्जिता।
तदस्त्यारतौ लोके तस्यावाच्यास्पदं मृषा॥ ९॥

ज०म० अथवा नाहं दुष्टेत्यवगच्छन्त्यायोषितस्त्रासएव नास्ति येन गर्हितं मरणमाचरेदिति दर्शयन्नाह यत्रेत्यादि। गर्हितमेतत् यत्र यत्र या भवति स्त्री दोषवर्जिता शुद्धचरित्रापि साध्वसा-